

POSPORZYĆ (1) *vb pf*

inf posporzyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.: posporzyć się.

Uczynić czegoś dużo, pomnożyć [komu co]:

Szereg: »posporzyć, poszczęścić«: Abowiem małz pewną á iftotną obietnicę iego [Bogu]/ iżci wŕzytko obiecał poŕporzyć/ poŕzczęścić/ y wŕzytkich pocźciwych ŕpraw tobie dopomagác/ gdy nie opuścisz kroleŕtwá iego *RejPos* 257.

Synonimy: pomnożyć, przyczynić, rozszerzyć.

Formacje współrdzenne cf SPORZYĆ.

SBu